

22. maj 2017

Skriv til politiker vedrørende SEL. § 54, stk. 1

I forlængelse af skrivelse af 5. april 2017 fra Advokat Anders Brøndtved og Advokat Thorbjørn Thomsen vedrørende erfaring med sager om anbringelse af børn, vil vi hermed rette jeres opmærksomhed på endnu et punkt inden for dette område. Det drejer sig om støtten til forældrene med anbragte børn.

Vi vil i denne forbindelse indledningsvis kort orientere jer om vores område, som er i rollen som § 54,1 støtteperson. § 54,1 støtteperson dækker over støtte til forældre med anbragte børn. Af SEL § 54,1 fremgår det, at forældre til anbragte børn, uanset anbringelsesform eller anbringelsesgrundlag, er berettiget til at modtage støtte fra en af kommunen uvildig fagperson person.

Vi er en forening, der har eksisteret i næsten lige så lang tid, altså snart 16 år, som § 54,1. Vi er stort set landsdækkende med hensyn til medlemsskaren.

Det er vores erfaring, at det er med meget stor forskel, hvordan kommuner forvalter denne del af lovgivningen med det til følge, at forældrenes retssikkerhed i mange tilfælde krænkes.

1) Kommunernes egne korps

Flere kommuner har valgt at oprette egne korps af § 54,1 støtteperson, ofte bestående af i forvejen kommunalt ansatte personaler. Dette kan skabe usikkerhed om, hvorvidt støttepersonen kan leve op til lovens krav om uvildighed. Forældres retssikkerhed kommer endvidere under pres, såfremt de kun kan vælge ud fra kommunens eget korps, da det fremgår af lovgivningen, at forældrene selv har lov at vælge deres § 54,1 støtteperson.

Vi anbefaler at forældrenes ret til selv at vælge støtteperson, samt kravet om støttepersonens uvildighed skærpes.

2) Kommunens forskelsbehandling set i forhold til anbringelsesgrundlag.

Flere kommuner vurderer med baggrund i anbringelsesgrundlaget, eksempelvis kan der være tale om en anbringelse på baggrund af fysisk handicap, hvorvidt forældrene har behov for en § 54,1 støtteperson. Dette er i modstrid med lovgivningen, da alle forældre med anbragte børn har ret til en § 54,1 støtteperson.

Vi anbefale at det skærpes over for kommunerne, at alle forældre til anbragte børn har ret til en § 54,1 støtteperson.

3) Faglighed i opgaven.

Anbringelser af børn og unge er et område med mange facetter, følelser med mere. Vores erfaring er, at forældre har brug for en støtteperson med en faglig og professionel tilgang.

Flere kommuner vælger rammer (blandt andet økonomisk ramme), der giver alvorlige begrænsninger i forældrenes mulighed for at få en faglig og kompetent § 54,1 støtteperson. Vores erfaringer er, at valget af en § 54,1 støtteperson uden de rette kompetencer i sidste ende kan være til skade for barnet og dets anbringelse. Dette kan blandt andet ske, hvis støttepersonen ikke har den fornødne uddannelse og faglige viden om barnets behov og udvikling, forvaltningers arbejde, loven, samt vigtigheden af et godt samarbejde mellem forældrene og kommunen mfl.

Vi anbefaler, at der stilles skærpet krav til kommunerne om øget faglighed i vurderingen af, hvem der er egnede som § 54,1 støtteperson. Endvidere anbefaler vi en præcisering af de faglige krav der stilles til § 54,1 støttepersoner, eksempelvis i form af et socialfagligt kursus rettet mod § 54,1 området.

4) § 54,1 opgaven følger forældrenes bopælskommune

Som den eneste del af en anbringelsessag, følger bevillingen af § 54,1 støtteperson, og dermed vurderingen af opgavens omfang, forældrenes bopælskommune i stedet for at forblive i anbringelseskommunen. Dette kan skabe udfordringer, hvis forældrene flytter kommune, da bopælskommunen ikke har et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere opgavens omfang. I flere tilfælde har det haft den konsekvens, at forældrenes støttebehov fejlvurderes.

Vi anbefaler, at bevillingen af § 54,1 støttepersons placering i bopælskommunen granskes nærmere for fordele og ulemper.

På vegne af PS Foreningen, Foreningen af professionelle støttepersoner

Grethe Nikolajsen
Formand
Tlf. nr.: 5123 0028
E-mail: kontakt@psforeningen.dk
www.psforeningen.dk